

prima instanță A. Spoială
instanța de apel N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oxana Stoianova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Stoianov împotriva Oxanei Stoianova și Vladimir Stoianov cu privire la stabilirea cotelor-părți ideale din bunul imobil proprietate comună, partajarea bunului imobil proprietate comună pe cote-părți și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Oxana Stoianova și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana, municipiul Chișinău din 30 iunie 2015, prin care acțiunea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă:

La 15 mai 2015, Alexei Stoianov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oxanei Stoianova și Vladimir Stoianov, prin care a solicitat partajarea proprietății comune prin stabilirea pentru fiecare câte 1/3 cotă-parte ideală din apartamentul nr. 75, situat pe str. Mihai Sadoveanu, 4/6, mun. Chișinău, vânzarea silită a apartamentului nr. 75, situat pe str. Mihai Sadoveanu, 4/6, mun. Chișinău, cu atribuirea în folosul său a 1/3 cotă-parte din suma prețului de vânzare a apartamentului, încasarea din contul pârâților a tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că conform hotărârii nr. 274 din 14 ianuarie 1999 a Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe a mun. Chișinău, împreună cu mama sa Oxana Stoianova și fratele Vladimir Stoianov, au participat la privatizarea apartamentului nr. 75, situat pe str. Mihai Sadoveanu, 4/6, mun. Chișinău.

Susține că s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată deoarece, fiind proprietarul a 1/3 cotă-parte din bunul imobilul pe care l-a privatizat, nu poate să-l administreze și să se folosească de el din cauza situației de conflict cu pârâții și comportamentului agresiv din partea părinților.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30 iunie 2015 s-a admis integral cererea de chemare în judecată.

S-au stabilit cotele-părți ideale a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Mihai Sadoveanu, 4/6, apartamentul nr. 75, nr. cadastral 010031218301075, cu atribuirea a câte 1/3 cotă-parte ideală fiecărui: Alexei Stoianov, Oxana Stoianova, Vladimir Stoianov.

S-a partajat apartamentul nr. 75 din str. Mihai Sadoveanu, 4/6, mun. Chișinău, nr. cadastral 010031218301075, prin vinderea acestuia la licitație și distribuirea prețului după cum urmează: lui Alexei Stoianov - 1/3 din valoarea bunului; Oxanei Stoianova - 1/3 din valoarea bunului și lui Stoianov Vladimir - 1/3 din valoarea bunului.

S-a încasat, în mod solidar, de la Oxana Stoianova și Vladimir Stoianov în beneficiul lui Alexei Stoianov suma de 7 338,91 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 iulie 2015 Oxana Stoianova a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 s-a respins apelul declarat de Oxana Stoianova și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30 iunie 2015.

La 27 aprilie 2016, Oxana Stoianova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 și a hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30 iunie 2015, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurenta a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată, la emiterea hotărârilor contestate, nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru justa soluționare a litigiului, au interpretat eronat prevederile legislației care reglementează raportul dintre părți, nu au aplicat normele care urmau a fi aplicate, precum și au dat apreciere arbitrară probelor anexate la materialele cauzei.

Recurenta și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432 alin. (2) lit. b), c) și alin. (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, invocă Oxana Stoianova că instanțele judecătorești au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, ignorând faptul că însăși existența cererii coproprietarului de a-i atribui bunul sau o parte din bun exclude aplicarea art. 361 alin. (2) lit. b) Codul civil, adică exclude scoaterea întregului bun la licitație, deoarece această modalitate de împărțire este una extremă și poate fi aplicată numai în situația în care nu este posibilă o altă împărțire, sau când nimeni din coproprietari nu dorește să i se atribuie acest bun. Pe când, la caz, ea a formulat o asemenea solicitare și din aceste considerente instanțele judecătorești nu erau în drept să aplice norma respectivă, iar aplicarea acesteia a dus la emiterea unor hotărâri vădit ilegale, ce încalcă dreptul de proprietate al său și al fiului Vladimir Stoianov, în lipsa cărui a fost examinată cauza.

La fel, mai menționează că instanțele judecătorești au interpretat eronat art. 361 alin. (2) lit. a) Codul civil.

Consideră că prin erorile comise, instanțele de judecată le-au încălcat dreptul de proprietate, garantat de art. 46 alin. (2) din Constituție și art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale,

art. 6 Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale, cât și art. 315, 316 Codul civil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d. 59), copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 29 februarie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 în termenul legal.

Analizând modul în care recurenta Oxana Stoianova și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenteii privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurenteii poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Oxana Stoianova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oxana Stoianova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari